

F. t. 1. om fuldbyrdelse af straf m.v.

§ 49 indebærer en lovfæstelse af adgangen til at tilbagekalde tilladelse til udgang og ændre vilkårene for tilladelsen.

Bestemmelsen medfører i forhold til den nuværende retstilstand og arbejdsgruppens lovudkast, at adgangen til tilbagekaldelse mv. i anledning af strafbart forhold også omfatter strafbart forhold begået forud for idømmelsen af den straf, under hvis udståelse der meddeles tilladelse til udgang, eller i perioden mellem idømmelsen af denne straf og tilladelsen til udgang i de tilfælde, hvor den indsatte er dømt for det pågældende forhold, jf. udtrykket »på ny dømmes for strafbart forhold« i § 49, nr. 1, 3. led. Bestemmelsen er herved på linie med § 13, stk. 2, om tilbagekaldelse af tilladelse til udsættelse med straffuldbyrdelsen, § 76, stk. 3, om tilbagekaldelse af tilladelse til strafafbrydelse og § 78, stk. 4, om tilbagekaldelse af tilladelse til anbringelse uden for fængsel eller arresthus.

§ 49 medfører ikke i øvrigt ændringer i forhold til de nugældende regler og praksis vedrørende adgangen til at tilbagekalde eller ændre vilkårene for en tilladelse til udgang.

Endelig foreslås som § 50 en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om tilladelse til udgang. I den forbindelse gives mulighed for at bestemme, at tilladelse til udgang først kan gives efter ophold i et bestemt tidsrum i institutionen og efter udståelse af en bestemt del af straffen. Det kan endvidere bestemmes, at den indsatte efter udgangsmisbrug er afskåret fra i et bestemt tidsrum at forlange en afgørelse af spørgsmålet om tilladelse til udgang.

§ 50 medfører, at tilladelse til udgang i behandlingsøjemed, ikke er forbeholdt dømte med længerevarende fængselsstraf. Bestemmelsen afviger herved fra straffelovens § 36, 2. pkt.

§ 50 medfører ikke i øvrigt ændringer i forhold til de nugældende regler mv. Der vil således bl.a. være mulighed for at videreføre den nuværende administrative praksis, hvorefter der ved udgangsmisbrug kan træffes bestemmelse om, at den indsatte i en bestemt periode afskæres fra at forlange, at der træffes afgørelse om tilladelse til udgang (udgangskarantæne).

5.7.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelser om udgang.

Justitsministeriet finder, at det i overensstemmelse med den nuværende retstilstand udtrykkeligt bør fremgå af § 46, stk. 2, at der ved vurderingen af risikoen for misbrug af udgangstilladelsen også skal tillægges særlig vægt, hvis den indsatte under strafud-

ståelsen har begået strafbart forhold eller ikke er mødt til afsoning i overensstemmelse med tilsigelsen.

Endvidere bør ordene »på ny dømmes for strafbart forhold« i § 49, nr. 1, 2. led, i rådets lovudkast udgå med henblik på at sikre, at nye oplysninger, hvorefter den dømte, før tilladelsen til udgang blev givet, havde begået strafbart forhold, på samme måde som oplysninger om strafbart forhold, der er begået efter meddelelse af tilladelsen til udgang, kan føre til, at tilladelsen tilbagekaldes, selv om den pågældende ikke er dømt for forholdet, jf. herved § 49, nr. 2, og pkt. 5.3.3. ovenfor.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. §§ 46-50.

5.7.2. Besøg mv.

5.7.2.1. Gældende ret

Efter fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 22, stk. 1 og 2, har de indsatte gennem brevveksling og besøg mulighed for at opretholde og styrke forbindelsen med omverdenen. Det kan gøres til et vilkår for besøg, at den besøgende lader sin yderbeklædning undersøge.

Efter § 23, stk. 1, kan de indsatte nægte at modtage besøg af personer, der ikke kommer som led i udøvelsen af offentligt hverv. De må ikke mod deres ønske medvirke ved gennemførelse af besøg i institutionen, ved radio- og fjernsynsudsendelser eller lignende. Endvidere kan de forlange sig fritaget for at være til stede i lokaliteter, der beses eller inddrages under sådanne arrangementer. Besøgende kan ikke uden den indsattes tilladelse få adgang til den pågældendes opholdsrum.

Om indsattes adgang til at have små børn hos sig under strafudståelsen fremgår af § 5, at kvindelige indsatte kan have deres børn hos sig under strafudståelsen, indtil børnene er fyldt 1 år. Hvis det må anses for stemmende med barnets tarv, kan institutionens leder give tilladelse til, at barnet forbliver hos den indsatte ud over dette tidspunkt. I praksis har såvel kvindelige som mandlige indsatte mulighed for at medbringe børn under strafudståelsen, indtil barnet er 2 1/2-3 år.

Nærmere regler om de indsattes adgang til at modtage besøg er i medfør af fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 22, stk. 3, fastsat i afsnit II i Justitsministeriets cirkulære nr. 217 af 18. december 1980 med senere ændringer om de indsattes adgang til brevveksling og besøg mv. (brev- og besøgs-cirkulæret).

Efter brev- og besøgs-cirkulærets § 12, stk. 1, har de indsatte adgang til at modtage besøg med henblik på at opretholde og styrke forbindelsen med omverdenen. Besøg af bestemte personer kan forbydes af insti-